

Світ став нестерпно холодним без нього вже тоді – спекотного липня 2014 року. І нішо не рятує від холода втрати. Навіки замерзли й не відізвуться його голосом, чи поглядом, чи усмішкою такі прості й звичайні „синку”, „коханий”, „тату”. Цього стомленого, спокійного, доброго, як мудрий ангел, чоловіка – немає...

ВИБІР

Історія життя АНАТОЛІЯ РОМАНЧУКА була б схожа на тисячі історій хлопчиків-романтиків, які чомусь собі у мрії обрали військову професію. Які з часу навчання в сільській школі (а Толя – родом із Залісців на Хмельниччині) всім серцем повірili в шляхетність місії захисника Вітчизни і вже ніколи вірі тій не зрадили. Які вважали, що робота – понад усе, тому горіли, дбали, вболівали, за власні гроші комплектували, підганяли, ремонтували, до пенсії жили з родинами на орендованих квартирах (те відкриття, що армія – далека від ом-

роюго додому і назад – відпустку. Нині і Віка, і всі його рідні „прочитують” її як шанс попрощатися: Толя провів ці дні з усіма, кого найбільше любив. Близькі люди зрозуміли – Анатолій змінівся: він уже бачив смерть. Реальну. Та, що залишає від людини клапті на запилюженному й закривальному полі.

Намагання не пустити, благання зостатись були марнimi: „А як я потім подивлюся в очі сину? А як усе поясню хлопцям?”

Ангели плачуть

ріяного хлопчачого ідеалу структура, не змінювало їх, та-кими вже вони були, ті хлопчики). Отож, історія життя капітана Анатолія Романчука була б схожа на всі інші... Якби не трагічна і несправедлива істо-рія... його смерті.

На запитання, яким він був, усі, хто добре Толю знав, сказали б – безвідмовним, доб-рим. Тепер уже ніхто не роз-повість, чому саме Романчук, начальник розвідки 1-ї гаубичної артбатареї одного з дивізіонів 72-ї бригади замість іншого офіцера поїхав у той ос-тannий рейс. Може, не зміг відмовитись, адже разом з ним був його друг, Саша Шкуро. Вони мали розвезти на блок-пости зброя і продовольство. Вже з кабіни Толя зателефонував дружині – він хвилювався за неї, знав, що трохи не-здукає, тоді й попередив: „Їду на завдання. Телефон вимикаю, передзвоню завтра”.

...Ї почало лихоманити ще того ж вечора. Про сон не йшloся – Віка не знала, що то невідворотна біда терзає її душу...

ДОЛЯ

Ці двоє дійсно були ство-рені одне для одного. Здава-лося б, де Хмельницький, а де Суми (дівчина родом звідти). А от же ж, треба було, аби зустріч і знайомство відбулися. Аби десятки романтичних листів від Толі вразили обраницю і під-корили... До Білої Церкви, куди за розподілом направили лей-тенанта-артилериста Романчу-ка, Анатолій і Віка приїхали вже як родина.

За п'ять перших років молода сім'я військового змінила 8 квартир. Зрештою облаштувалися, уже з синочком Сашею, в переобладнаній казармі на колишньому 3-му майданчику.

На Східний фронт капітан відбув на авенсі. Він, як і всі ми, не міг тоді знати, що саме іх, хто виявився першим на дорозі у озброєних сусідньою країною-агресором покидьків, чекає справжнє пекло. Те літо вже можна назвати однією з найтрагічніших сторінок цієї важкої війни...

Правда, у червні Толя от-римав крихітну – 5 днів з до-

СЬОГОДНІ
В НОМЕРІ:

◆ НА „ШВИДКІЙ“ ЗАПРАЦЮВАЛА ◆ І ТЕПЛІШЕ, І ДЕШЕВШЕ
ЄДИНА ДИСПЕТЧЕРСЬКА СЛУЖБА

Стор. 2

Стор. 2

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська думка

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 97–98 (13590–13591), 8 ГРУДНЯ 2017 р. Роздрібна ціна 1 грн. 75 коп.

**Шановні військовослужбовці,
працівники Збройних сил України!
Дорогі ветерани!
Сердечно вітаю вас із
Днем Збройних сил України!**

Відзначаючи це свято, ми глибоко шануємо всіх, хто боронив і продовжує боронити честь та свободу рідної землі, хто зміцнює обороноздатність країни, підвищує безпеку та авторитет держави! Від вас залежить наш спокій і наше мирне та вільне майбутнє!

Щиро дякуємо білоцерківцям, що обрали для себе найшанованішу нині професію – професію військового. Саме ваш вибір є взірцем справжнього патріотизму для наступних поколінь.

Біла Церква пишається своїми військовими і довіряє їм. Адже фактично наново відродивши умовах війни, українська армія пройшла горнило випробувань, зміцніла, набула безцінного бойового досвіду і впевненості у своїх силах.

Цього дня ми схиляємо голови перед пам'ятю воїнів, які віддали своє життя за незалежність і територіальну цілісність нашої держави. Вічна їм слава!

Я впевнений, що мужність, героїзм наших воїнів здатні подолати будь-які перешкоди на шляху до миру!

Від усого серця бажаю вам здоров'я та сил, миру та спокою, добра та достатку вашим оселям! Незламної волі, успіхів, нехай серця наповнюють почуття гордості та патріотизму за свою справу та на благо українського народу!

СЛАВА УКРАЇНІ!

З повагою –
Геннадій Дикий,
міський голова

Ще 190 учасників антитерористичної операції отримали земельні ділянки

Минулого суботи, 2 грудня, очільник Київщини Олександр Горган разом із членами ГО «Всеукраїнська асоціація учасників бойових дій» вручили 190 державних актів на право власності на земельні ділянки учасникам АТО та членам їхніх сімей. Раніше отримали землю ще майже дві сотні захисників.

Такі зустрічі, коли відбуваються врученння земельних сертифікатів, – свідчення ефективності спільної роботи, головна роль у якій, безумовно, належить Всеукраїнській асоціації учасників бойових дій, головою та співзасновником якої є В'ячеслав Вовченко. На важливості об'єднання зусиль та

співпраці наголосив, зокрема, голова обласної адміністрації Олександр Горган. «Така спільна робота – яскравий приклад синергії. Інакше успіху не досягти. Ці сертифікати на землю – лише мала частка того, чим ми можемо віддячити нашим захисникам, нашим Героям. Ми щиро дякуємо вам, дорогі наші, за мирне небо, за захист», – зазначив Олександр Любомирович. Земельні ділянки учасникам АТО та їхнім родинам надали: фермерське господарство „Гайок“ (керівник Володимир Миколайович Бевза), фермерське господарство «АГРОРОСТ» (Костянтин Григорович Антоненко), ТОВ «АГРО-УБД» (Віталій Олексійович Дячук), товариство «Красилівське» (Василь Васильович Міщенко).

Раніше Білоцерківський район надав учасникам АТО близько 1700 ділянок під садівництво, понад 300 га для ведення ОСГ. Крім цього, органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень виділили захисникам під будівництво та обслуговування житлових будинків і господарських споруд більше 50-ти ділянок.

Наталія Гончарова

P.S. Анатолій Михайлович Романчук, який посмертно отримав звання майора та нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня, є почесним громадянином Білої Церкви Дунаєвецького району Хмельницької області. На його рідній школі встановлено меморіальну дошку, іменем героя в Залісцях названо вулицю.

P.P.S. На жаль, атрибути пам'яті в нас досі дуже часто заступають власне пам'ять про полеглих і увагу до живих.

Із сесійної залі

Процес пішов

Після кількох невдалих спроб зібрати кворум у міській раді та ухвалити серйозні і важливі для громади рішення ситуація, здається, вирівнюється. І хоча не відразу і не всі питання голосуються, все ж таки схоже, що сторони конфлікту дійшли консенсусу.

І якщо по заступниках міського голови рішення поки ухвалити не вдалося, відповідно, було знято з розгляду питання складу виконавчого комітету, то свого секретаря ради таки обрали. Після одноголосного таємного голосування ним став Вадим Кошель, депутат від Білоцерківської міської організації Всеукраїнського об'єднання «Свобода».

Новообраний секретар подякував колегам за підтримку та довіру, наголосив, що намагатиметься докладати максимум зусиль для консолідації всіх депутатів та депутатських фракцій, забезпечить відкритість своєї діяльності, сприятиме тому, аби всі проекти рішень проходили через профільні комісії. Наголосив, що дискусії та внесення поправок до проектів рішень мають відбуватися саме на депутатських комісіях, під час «круглих столів», а не в сесійній залі. Оскільки ж одним із головних завдань секретаря є інформування та заполучення депутатського корпусу і громадськості до публічних заходів, які відбуваються в місті, він сприятиме тому, аби громада Білої Церкви була максимально допущена до всіх процесів щодо діяльності міської ради.

Вадим Кошель також зауважив, що не залишить свій виборчий округ і зустрічі з громадянами будуть проводитися й надалі – за тим же графіком.

«БІЛОЦЕРКІВТЕПЛОМЕРЕЖІ» ДАДУТЬ 8 МІЛІОНІВ

Під час сесії депутати проголосували за рішення «Про надання безповоротної фінансової підтримки комунальному підприємству Білоцерківської міської ради «Білоцерківтепломережі». Йдеться про 8 млн грн, які допоможуть поновити платоспроможність підприємства, що забезпечує місто теплом.

Заступник міського голови Інна Новогребельська, котра доповідала з цього питання, зазначила, що ці кошти дозволяють здійснити передплату за газ у розмірі 80 млн грн і, відповідно, отримати номінацію на блакитне паливо в поточному місяці. Це, в свою чергу, гарантує, що Біла Церква не залишиться без тепла бодай у грудні.

У БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ ПОЛІЦІЇ НОВИЙ НАЧАЛЬНИК

Місцевому депкорпусу представили т.в.о. начальника Білоцерківського відділу поліції ГУ НП України в Київській області, яким призначений Андрій Ткач.

Про себе він розповів, що 2002 року зачікав Національну академію внутрішніх справ України, пройшов шлях від оперуповноваженого карного розшуку до начальника управління протидії злочинам, пов'язаним із торгівлею людьми; працював на посадах карного розшуку, начальника бюджетного відділу та начальника відділу протидії хабарництву в правоохоронних органах Київської області.

Андрій Ткач наголосив, що пріоритетами в його діяльності в Білій Церкві є збільшення присутності поліцейських на вулицях міста – за рахунок оптимізації використання сил та засобів, які є в наявності, боротьба зі злочинністю в усіх її проявах, а також принциповість, неупередженість та відкритість.

ЗАТВЕРДЖЕНО ПРОГРАМИ ЩОДО СПІВПРАЦІ З ВІЙСЬКОВИМИ

Насамперед, депутати ухвалили комплексну програму з організації та фінансового забезпечення мобілізації, призову на військову службу за контрактом, призову на строкову військову службу та приписки до призовної дільниці громадян у Білій Церкві на 2018 рік.

Документ, зокрема, передбачає підтримку роботи комісії з проведення медицинського обстеження громадян, придбання потрібних для того матеріальних засобів, фінансування поштових, транспортних витрат тощо.

На виконання заходів, передбачених цією програмою, мають виділити 300 тис. грн.

Депкорпус ухвалив також програму допомоги військовим частинам Збройних сил, розташованим на території міста, на 2018–2020 роки. Серед іншого вона має сприяти вирішенню соціально-побутових проблем та культурних і духовних потреб військовослужбовців. Фінансове забезпечення програми здійснюватиметься за рахунок коштів міського бюджету та інших джерел.

ОЦІНILI ВНЕСOK МОЛОДI

Депутати підтримали рішення «Про приєднання премії Білоцерківської міської ради за внесок молоді у розвиток місцевого самоврядування». Відповідно до нього, її лауреатами цього року стали: Маргарита Горохова – голова молодіжного громадського об'єднання TACO (Teenage Activists Cooperation – Товариство Підлітків Активістів) та Білоцерківська міська молодіжна громадська організація «Фонд підтримки молодіжної політики» (голова – Юрій Юхименко).

Саме ці люди активічніше за інших цього року сприяли процесам розвитку місцевого самоврядування, досягли значних результатів у вирішенні соціальних і правових питань територіальної громади Білої Церкви, залучали молодь до суспільного життя, проектів і програм дитячих та молодіжних громадських організацій.

Під час сесії ухвалено також міську програму оздоровлення та відпочинку дітей міста в 2018 році.

ПОШТА МАЄ БУТИ НАША

Рада підтримала звернення до Регіонального відділення Фонду державного майна України по Київській області щодо передачі з державної в комунальну власність територіальної громади Білої Церкви пам'ятки архітектури національного значення «Ансамбль споруд пошти», до якої входять нежитлові будівлі «Кузня», «Стайння», «Каретна» (бульв. Олек-Сандрийський, 45А).

Позитивна відповідь на це звернення дасть можливість нарешті здійснити реконструкцію історичних об'єктів, поліпшивши таким чином архітектурний та художньо-естетичний рівень центральної частини Білої Церкви, комфортність життєвого середовища її жителів, як зазначено в рішенні.

З офіційних джерел

Одною з продиктованих медичною реформою по-дій стало відкриття єдиної оперативно-диспетчерської служби (ОДС) на базі Білоцерківської станції екстреної медичної допомоги.

Створена вона на виконання Програми вдосконалення екстреної медичної допомоги у Київській області на 2016–2018 роки.

Диспетчерська обладнана за останнім словом техніки (до речі, розробляли її українські фахівці). Головними перевагами такої служби є підвищена оперативність та ефективність роботи, як у плані прийняття викликів, так і щодо направлення за викликами карет «швидких», збереження інформації про кожен дзвінок у базі даних, можливість оперативної співпраці з поліцією та пожежними, і в

перспективі, попередній зв'язок із медзакладом, куди «швидка» привезе хворого.

Нині ОДС діє в тестовому режимі, адже ще не сформовані фонд заробітної плати працівникам, а диспетчери освоюють роботу із сучасними програмами. Та її власне диспетчерів ще замало. Адже через те, що служба в майбутньому обслуговуватиме не тільки Білоцерківщину (розраховано на 1 млн 750 тис. населення), її штат повинен налічувати близько 150 осіб.

На урочистостях з нагоди відкриття диспетчерської служби було присутні звернулися народний депутат І. Сисоенко та депутат облради Н. Бігарі, які подякували всім причетним до цієї важливої події. Головний лікар Київського обласного центру екстреної допомоги та медицини катастроф О. Курмішов, привітавши своїх колег з нагоди відкриття ОДС, підрозділу очолюваного ним закладу, зазначив, що згада-

на Програма вдосконалення екстреної медичної допомоги передбачає закупівлю нового обладнання, одягу та автомобілів, частину з яких варто чекати вже цього року.

Зі святкової атмосфери на зад до реальності дещо повернув присутній В. Євшченко, голова незалежної профспілки працівників Білоцерківської станції екстреної медичної допомоги. Адже він нагадав присутнім про об'єктивні проблеми закладу. Чого вартий лише катастрофічний стан будівлі, котра стоїть на плавунах, дах якої тріщить по швах, а фасадна стіна поволі хилиться вперед.

Богдан Храбуст

Опозиційний блок наполягає на індексації пенсій військовослужбовців

Понад півмільйона військових пенсіонерів, а це здебільшого офіцерський склад, вимагають від влади перерахунку пенсій відповідно до рівня заробітних плат нинішніх військовослужбовців. Присвятивши армії не одне десятиліття свого життя, вони як отримували дві–три тисячі гривень пенсії десять років тому, так отримують їх і дотепер, після шаленої девальвації та зростання цін.

Цю надважливу тему військові пенсіонери міста Узин обговорили з лідером ОПОЗИЦІЙНОГО БЛОКУ, народним депутатом Юрієм Бойком та головою ОПОЗИЦІЙНОГО БЛОКУ Київщини, депутатом Київської обласної

бовців, звільнених у запас.

«Нешодавно затверджена так звана пенсійна реформа ще більше розділила людей. Через несправедливе «осучаснення» значна частина пенсіонерів до своєї і без того маленької пенсії отримали

Юрій Бойко: «Ми чітко розуміємо, що люди, які віддали кращі роки свого життя службі в армії, захищаючи Батьківщину, гідні поваги і достойних пенсій».

ради Олександром Качним на зустрічі, що відбулася 29 листопада на Білоцерківщині.

«У військовослужбовців, які зараз виходять на пенсію, і тих, хто йшов 20 років тому, різниця у розмірах виплат становить 300%. Нині склалася така прикара ситуація, що молодий лейтенант, який щойно закінчив інститут, отримує заробітну плату набагато більшу, ніж полковник у відставці, який віддав 30 років службінні Вітчизні. Тож необхідно не тільки запровадити новий механізм призначення пенсій, а й вирівняти виплати «нових» і «старих» пенсіонерів», – розповів Олександр Качний.

Так, відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб», усі призначенні пенсії підлягають перерахунку у зв'язку зі зміною розміру грошового забезпечення відповідних категорій військовослужбовців. Останній раз такий перерахунок робили у вересні 2012 року. Після цього Уряд офіційно не ухвалив жодних рішень щодо підвищення грошового забезпечення військовослужбовців.

Необхідно не тільки запровадити новий механізм призначення пенсій, а й вирівняти виплати «нових» і «старих» відставників, переконаний Олександр Качний

хисту Батьківщини, але вже давно на заслуженому відповіднику, перерахунок пенсій не проводився з 2012 року. Саме тому вони порушили питання бездіяльності Уряду щодо перегляду пенсійного забезпечення військових, звернувшись до нашої фракції».

Колишній військовослужбовець, голова Білоцерківської районної організації Української спілки ветеранів Афганістану Сергій Нагайцев на-чим часом. Ми чітко розуміємо, що люди, які віддали кращі роки свого життя службі в армії, захищаючи Батьківщину, гідні поваги і достойних пенсій. І не допустимо, щоб вони і їхні сім'ї були кинуті на-призволяще. Також будемо вимагати від Уряду ухвалити відповідні зміни для перерахунку пенсій колишнім міліціонерам і ветеранам МВС», – резюмував Юрій Бойко.

Юлія Устенко

Гарна новина

Стане тепліше

Будинок за № 128, що на вулиці Ставищеській, можна назвати особливим. По-перше, ця багатоповерхівка є крайньою на військо з Білої Церкви (якщо прямувати володарською трасою). По-друге, її мешканці завжди мали проблеми з опаленням, що, влас-

тепловий пункт, кошти на який виділили Київська обласна (90 відсотків) та Білоцерківська міська (10 відсотків) ради.

Автоматизована модульна установка, змонтована СП «Укрінтерм», передаватиме тепло від котельної до внутрішньої системи опалення будинку. Як зауважив депутат Київської обласної ради (політична партія «Об'єднання «Самопоміч»), директор СП «Укрінтерм» Петро Мороз, завдяки тому, що теплопункт стоїть поряд із будинком, буде менше втрат теплової енергії. Система повністю автоматизована, тобто подача тепла залежиме від пог

**Люблічу, ніжну і турботливу дружину
КАТЕРИНУ АНТОНІВНУ ЗАСУХУ
вітаю з 70-річчям!**

**Від душі зичу своїй берегині здоров'я міцного, родинного тепла,
затишку і щоденної радості.**

З усіх зірок, що з неба світять,
Твоя хай сєє найясніше.
Усмішки, що навколо квітнуть,
Нехай зігріють найщиріше.
Хай щастя, злагода й любов
Крокують поруч із тобою,
Я ж промовляю знов і знов:
За те, що ти у мене є,

спасибі долі!

3 почуттям великої
лю보ї і поваги – чоловік Анатолій

5 грудня

**Вітаємо із 70-річчям
дорогу маму, тещу, бабусю
КАТЕРИНУ АНТОНІВНУ ЗАСУХУ!**

Якщо життя – це дорога, то знай, рідненька, що Ти навчила нас, як нею йти! Твоя мудрість завжди рятує на „крутых поворотах”, а підтримка і порада не дає збитися зі шляху.

Як найміцніші ремені безпеки, нас захищають по життю твоя турбота і любов.

Духовна сила, воля до життя, чуйне серце і добре справи – це все про Тебе. Бути Твоєю сім'єю – гордість. Ми любимо Тебе безмежно і бажаємо, щоб Господь дарував Тобі довгих років життя та міцного здоров'я у кожному дні!

Нехай душа радіє, а Ваша пісня з дідусям лунає до 100 літ!

Від щирого серця – донька, зять, онука

Наших доблесних воїнів ВІТАЄМО

**з Днем Збройних сил України!
Бажаємо здоров'я, мужності,
стійкості в вашій героїчній
справі – захисті Батьківщини
від посягань ворогів.**

П.В. Шапочук, голова Київської обласної спілки офіцерів України,

Т.Г. Шевченко, голова Білоцерківської спілки офіцерів України,

В.І. Яковченко, член Спілки офіцерів України, голова Білоцерківської партії „Патріот”

Вітаємо!

**У грудні свої Дні народження святкують депутати
Білоцерківської міської ради VII скликання:**

Олександр Миколайович Русс, Юрій Анатолійович Гончаренко,

Сергій Павлович Наконечний.

Щиро зичимо іменинникам доброго здоров'я, невичерпної енергії, успіхів на життєвій та професійній ніві, а також у непростій шляхетній справі служіння громаді. Миру вам, злагоди й благополуччя!

Рада ветеранів-учителів вітає з ювілеями своїх колег, які народились у грудні:

К.В. Богачук, Л.А. Бойко, Н.А. Космачевська, А.О. Колесник,

А.О. Николенко, В.І. Цубина.

Здоров'я, щастя та добра,

Наснаги, успіхів, тепла.

І повсякденно, повсякчас

Хай буде все у Вас гаразд!

З повагою – Г.І. Гашинська, голова організації

28 листопада в місті відбулася значна культурна подія – творчий вечір АНДРІЯ ГУДИМИ – вченого, агронома за фахом, педагога та науковця за покликанням, талановитого поета, прозаїка і публіциста, почесного громадянина Білої Церкви, члена її Золотого фонду.

Від імені міського голови Геннадія Дікого ювіляра привітала його заступник Ольга Настіна. Вона наголосила, що свою творчістю Андрій Гудима виховав не одне покоління школярів, молоді, тих, хто сьогодні підтримує вже започатковані традиції патріотизму та високої духовності.

З теплими словами та ширими побажаннями до Андрія Гудими звернулася також начальник відділу культури та туризму міської ради Юлія Ковальська. Вона зауважила, що знання, мудрість та життєвий досвід ювіляра додають наснаги багатьом поколінням, а високоморальна позиція, працездатність та невичерпна енергія є приводом для широкого захоплення.

Начальник управління освіти і науки Юрій Петрік висловив велику повагу і вдячність знаному землякові за роки співпраці, наголосив, що А. Гудима є однією з найвизначніших постатей у письменницькому світі, а його життя та творчі шляхи – приклад того, як потрібно любити свою справу, людей та рідну країну, бути чесним і відданим.

Доповненням до вітань та побажань стали квіти й символічні подарунки, вру-

чені ювіляру.

У свою чергу, Андрій Гудима поділився спогадами, пов'язаними з Білоцерківським національним аграрним університетом, яко-му присвятив багато літ свого життя.

Варто зауважити, що протягом 14 років з різних причин твори письменника не друкували. Загалом же за 26 літ він видав 53 книжки, які подарував бібліотекам, на-вчальним закладам Білої Церкви та України. За його творами нині пишуть наукові роботи МАН учні шкіл, студенти захищують дипломні проекти, науковці готують фундаментальні статті для академічних збірників, його тексти є об'єктом вивчення для написання кандидатських дисертаций науковцями не тільки нашого міста, але й України.

Андрій Дмитрович Гудима був депутатом Білоцерківської міської ради двох скликань, очолював комісію з питань культури та спорту, „проявітнин“. Він є членом Національної спілки письменників

України, кавалером ордена «За заслуги» III ступеня, лауреатом низки літературних і літературно-мистецьких премій різних рівнів, кандидатом сільськогосподарських наук.

Під час урочистостей лунали уривки з творів Андрія Гудими, а також пісні, написані на його вірші. Свої виступи подарували хор «Батьківська нива» БНАУ та артисти Київського академічного обласного музично-драматичного театру ім. П. Саксаганського.

3 офіційних джерел

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Мій чоловік 2 роки пробув в АТО. Спочатку як доброволець, а потім уже офіційно в війсках. Повернуся на 3 місяці і знову пішов захищати країну. Чи має він право на отримання землі, куди для цього звертатися?

Учасники бойових дій та особи, привезенні до них, мають право на **першочергове відведення** у власність або користування земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва. У межах норм безоплатної приватизації земельні ділянки передаються у власність у таких розмірах: для ведення садівництва – не більше 0,12 га; для ведення особистого селянського господарства – не більше 2,0 га; для будівництва і обслуговування жилого будинку в селах – не більше 0,25 га, в селищах – не більше 0,15 га, в містах – не більше 0,10 га.

Для отримання земельної ділянки учасникам АТО необхідно звернутися з клопотанням до органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, який передає земельні ділянки **у власність або користування**: сільської, селищної, міської ради (якщо питання стосується земель **комунальної власності** відповідних територіальних громад).

У клопотанні зазначаються цільове призначення земельної ділянки та її орієнтовні розміри (в межах норм). До клопотання додаються: графічні матеріали, на яких зазначено бажане місце розташування земельної ділянки (наприклад, викопування з кадастрової карти), копія паспорта та копія ідентифікаційного номера, документ, що посвідчує участь в АТО (посвідчення, довідка).

Чиновникам забороняється вимагати додаткові матеріали та документи.

Рішення про надання дозволу на розробку проекту землеустрою або про мотивовану відмову має бути прийнято в місячний строк.

Підставою для відмови може бути тільки невідповідність місця розташування об'єкта вимогам законів, затверджених відповідно до них нормативно-правових актів, генеральних планів населених пунктів та іншої містобудівної документації,схем землеустрою, техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, затверджених у визначеному порядку.

Щоб зареєструвати земельну ділянку, необхідно звернутися до територіального органу держгеокадастру за місцем розташування земельної ділянки та надати відповідні документи.

Строк розгляду такої заяви – 14 днів. Внесення відомостей до Державного земельного кадастру здійснюється безоплатно.

Право на земельну ділянку потрібно реєструвати в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно Мін'юсту.

Для цього слід звернутися до виконавчого органу сільської, селищної чи міської ради або до місцевої державної адміністрації, в тому числі через центри надання адміністративних послуг. Державний реєстратор речових прав на землю здійснюють також юридичні особи, акредитовані Мін'юстом, та нотаріуси.

За детальніше та додатковою інформацією з цього питання можна звернутися до:

– громадської приймальні при Головному територіальному управлінні юстиції у Київській області за адресою: м. Київ, вул. Є. Сверстюка, 15 (3-й поверх);

– головного управління Держгеокадастру у Київській області за адресою: м. Київ, вул. Серпово, 3/14;

– регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у населеному пункті.

Управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради інформує

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій» урегульовано механізм обчислення пенсій особам, віднесеним до категорії 4, а саме: право на пенсію в повному розмірі мають громадяни, віднесені до категорії 4, за умову стажу роботи не менш як: чоловіки – 20 років, жінки – 15 років, зі збільшенням пенсії на один процент заробітку за кожний рік роботи понад встановлений стаж, але не вище 75 процентів заробітку, а громадянам, які відправлювали за списком № 1: чоловіки – 10 років і більше, жінки – 7 років 6 місяців і більше, – не вище 85 процентів заробітку, у разі призначення пенсії на умовах **частини другої** статті 27 Закону України «Про загальнобоюзовські земельні стражування».

За більш детальною інформацією **просимо звертатися до Білоцерківського об'єднаного управління Пенсійного фонду України Київської області** (м. Біла Церква, вул. Фастівська, 23, тел. 34-67-67).

Громадяни, які втратили чи зіпсували посвідчення громадянина, потерпілого внаслідок Чорнобильської катастрофи категорії 4, зможуть скористатися правом досрокового виходу на пенсію за умови одержання дубліката посвідчення замість втраченого.

Для одержання дубліката посвідчення категорії 4 необхідно подати до управління соціального захисту населення Білоцерківської міської ради такі документи:

- ◆ заяву (подається громадянином особисто за зразком, наданим департаментом соціального захисту населення Київської обласної державної адміністрації);
- ◆ паспорт та його копію;
- ◆ трудову книжку та її копію (сторінки із записами про працевлаштування у 1986–1993 роках);
- ◆ довідку про реєстрацію місця проживання у 1986–1993 роках (у разі необхідності);
- ◆ фото кольорове 3х4 (виготовлене на матовому фотопапері) – 2 шт.;
- ◆ оголошення в газеті, що розповсюджується на території Київської області (оголошення в місцевих газетах приймається не будуть);
- ◆ детальне пояснення причини втрати чи псування раніше виданого посвідчення.

Прийом документів для видачі дубліката втраченого (зіпсованого) посвідчення здійснюється в управлінні соціального захисту населення Білоцерк

«Де ти взяв цього Тютюнника?!..»

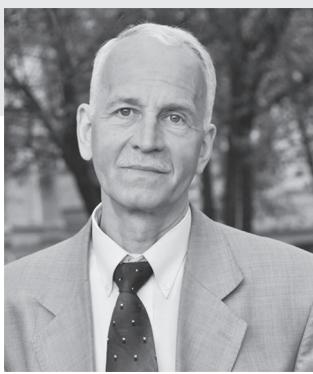
Цього року цикл пісень на вірші класиків української поезії «Зачарована Квітка моя!» митця з Донбасу, співака і композитора Павла Тютюнника висунуто на здобуття Національної премії імені Тараса Шевченка.

◆ «Ви порвали зал!», «де ти взяв цього Тютюнника?» – запитують мене люди у залі», – з цими словами забіг у гри- мерку Львівської філармонії після концерту, присвяченого творчості неперевершеної Ліни Костенко, його організатор Роман Маланчук. Цього дня співак і композитор з Донбасу Павло Тютюнник співав свої пісні та романси у спільній літературно-музичній композиції з народною артисткою України Раїсою Недашківською (Раїса Степанівна читала вірші Ліни Василівни, а він «одразу» перетворював їх на пісні). На кожну пісню зал реагував оваціями. Коли Ліна Василівна прослухала цикл «Зачарована Квітка моя!», вона сказала: «Всі дев'ятнадцять пісень – це єдиний твір. Це справжня опера!» А керівник Національного хору імені Григорія Верховки Анатолій Авдієвський, прослухавши цикл, зауважив: «Багато хто пише на українську тематику, але в них немає України, а у Вас що не пісня – то Україна! Обов'язково візьму щось до репертуару нашого хору!»

◆ Сподобалися твори й видатному композитору Ігореві Покладу, який запропонував їх роздруковувати і розсилати до консерваторій та музичних училищ.

◆ 2016 року, прослухавши цикл пісень Павла Тютюнника, Мирослав Скорик відзначив переконливий мелодизм творів, а Євген Станкович зробив наголос на їхній духовній домінанті. Тож бачимо, що знані українські композитори високо оцінюють творчість самобутнього митця з Донбасу. Справді, українська культура твориться і там. А це ще раз підтверджує, що Донбас – українська земля, там живе український народ і український дух.

◆ Хто ж він такий, цей донбаський Орфей? Насамперед, щирій українець, нащадок запорізького отамана

Тютюнника, котрий свого часу підняв повстання на Січі, як розповідав трьом своїм синам батько Павла Васильовича, аби діти знали, якого вони роду. Василь Тютюнник – його останній справжній ко-зак, як каже про нього старший син Павло. Це був істинний герой, фронтовик з могутнім голосом, поставленним самою природою. «Чуєте, у селі хтось співає? Це Василь Тютюнник шляхом іде», – так уже через багато років старші люди батькового села розповідали про Василя Тютюнника. А до шляху від села більше двох кілометрів!

◆ Павло Тютюнник – випускник вокального факультету Донецької консерваторії. У цьому вузі він отримав фах камерного співака та вокального педагога. Практично одразу після консерваторії почав розробляти свою авторську методику постановки голосу, і, як його предок свого часу на Запоріжжі, підняв «повстання» в традиційній школі вокалу, створивши свою унікальну школу співу. В його генах, скоже, пробудився дух далекого предка – отамана Тютюнника. Наслідки цього «повстання» вражают. За короткий термін його учні починають по-справжньому співати, перемагають у різноманітних вокальних конкурсах, вступають до країнських консерваторій: Москва, Київ, Львів, Одеса і навіть Відень. Але вокальна педагогіка – не єдиний талант Павла Васильовича: на своїх майстер-класах він проявив себе як оригінальний мислитель. Іого несподівані погляди на сучасну цивілізацію, науковий світогляд, сутність влади врахують сміливістю й новизною. Його книга «Приречені на щастя!» може бути рятівним кругом для тих, хто розчарувався, втратив душевні сили у боротьбі з бездуховністю нинішнього світу, хто заблукав у хитросплетіннях обставин сьогодення. А ще

Тетяна Олійник

P.S. Маestro Тютюнник має намір створити осередок «Українського бельканто» в Білій Церкві і проводити майстер-класи для всіх, хто бажає розкрити свій неповторний природний голос завдяки унікальній авторській методиці, подолавши страхи та комплекси.

Святий апостол Андрій Первозваний походив з містечка Віфсаїд, що розкинулося на березі Тиверіадського моря. З юності він вів благочестиве життя. Відтак був першим (тому – Первозваний), хто відкнувся на поклик Ісуса. Йому випав жереб проповідувати Євангеліє, починаючи з Єрусалима і до краю землі, в розумінні тогочасного світу – до скандинавських країн.

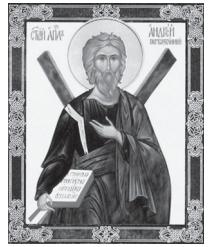
У Візантії, майбутній столиці Візантії, завдяки трудам апостола Андрія була заснована перша християнська громада. Далі святий поплив до грецьких колоній на берегах Чорного моря. Його слова чули Херсонес, Ольвія, Пантікалея інші поселення на Півдні України. В кожному місті, де проходив святий Андрій, народ навертається до християнства. Був апостол із місіонерською працею на Кавказі. Проповіді святого Андрія чули й жителі Скіфії, країни, що існувала на

Апостол Руси-України 13 грудня

теренах сучасної Української Держави.

Неможливо не згадати про свідчення преподобного Нестора Літописця: «Прибув у гирло Дніпрове і звідти рушив річкою вгору, і за приреченням Божим прийшов і став під горами на березі. А на другий день сказав він учням своїм: „Бачите ви гори ці? Так-от, на цих горах возіється благодать Божа, і буде город великий, і церков багато воздвигне Бог!». І зійшов він на гори ці, і благословив їх, і поставив хрест. І, поклонившись Богу, він спустився з гори сїй, де опися постав Кіїв».

На згадку про відвідання святим Андрієм Первозваним у Києві, на пагорбі поблизу Десятинної церкви, був закладений храм на честь апостола. Андріївську церкву в Києві збудував

ли за проектом Франческо Бартоломео Растреллі, відомого італійського архітектора. 1754 року храм освятили.

За навернення людей до віри у Христа на території Греції святого апостола було розіп'ято. Після його кончи-ни віруючі з великою шаною погребли чесні останки. За повелінням святого імператора Костянтина Великого в IV столітті святий мученик Артемій переніс мощі Андрія Первозваного до Константинополя, поклавши їх у храмі Святих апостолів.

Підготував
Микола Отиченко

Фестиваль талантів, мужності і гідності

У столичному Палаці ветеранів відбувся фінальний тур постійно діючого Міжнародного фестивалю культури та творчості для людей з інвалідністю «Ми є у тебе, Україно!» Учасниками фестивалю стали особливі люди – дорослі і діти, яких поєднала не тільки любов до мистецтва, а й до життя, неймовірна сила духу, що допомагає їм боротися з хворобами, випробуваннями долі і дає надію на світле майбутнє.

З вітальним словом до присутніх звернулися духівник фестивалю, керівник сектора пастирської опіки воїнів-інтернаціоналістів та учасників бойових дій Синодального відділу УПЦ по взаємодії зі Збройними силами та іншими військовими формуваннями України, настоятель храму на честь Всіх святих воїнів протоієрей В'ячеслав Яковенко, настоятель храму, каплиці-пам'ятника, Георгія Побідоносця протоієрей Вадим Оляніцький, голова міжнародної громадської організації «Бойове братерство без кордонів» Евгеній Подольонов та генеральний директор фестивалю Людмила Запорожець.

У фінальному турі брали участь країні виконавці з різних областей і Києва. Та найбільше талантів представила наша рідна Біла Церква. Творчість самодіяльних колективів товариств УТОГ і УТОС добре відома в нашо-

му місті, а того дня їм аплодувала столична публіка. Сподобалися глядачам пісні у виконанні Н. Щемелініої та в жестовому виконанні Ю. Перепелиці. Цікавими були виступи і майстрів художнього слова Н. Кузьмічової, С. Лазар, О. Пощедин та учасників театрального колективу.

Веселой барви концертний програмі додали виступи мімі Г. Ліліка, А. Нестеренка, П. Ковальчука, а також хореографічна картинка у виконанні М. Нестеренка та К. Свистун, учасників художньої самодіяльності з Будинку культури УТОГ.

Особливою ширістю і душевністю підкорив глядачів спів В. Думанського, який виконав авторську пісню «Біла Церква».

Гідно представили рідне місто і юні артисти з Білоцерківського багатопрофільного навчально-реабілітаційного центру: Н. Гурська, С. Вели-

кодня, танцювальний колектив. Проникливо співали В. Матюсенка та А. Гончаров, вихованці Білоцерківського дитячого будинку-інтернату, зворушила глядачів і пісня у виконанні А. Верхогляда. Щирими оплесками вітали присутні виступи учнів Білоцерківської спеціальної школи №19 Ю. Ільченка й В. Лагуты.

У фестивалі також брали участь професійний фотограф, член «Золотого фонду» Асоціації спортивних журналістів України, переможець Всеукраїнського конкурсу «Золоті пера і голоси» Л. Бойко – представник Білоцерківської міської ради Організації ветеранів України (8–9 мікрорайон) – та художник Н. Чернова. За чудові роботи на духовну і природничу тематику вони були удостоєні звань лауреатів першої премії фестивалю.

Галина Бойко

Фото Леоніда Бойка

Щодня фахівці ДСНС проводять для дітей різного віку цікаві заходи та бесіди та бесіди з питань пожежної безпеки, а також влаштовують громадські акції «Запобігти! Врятувати! Допомогти!» В рамках «Тижня знань з безпеки життєдіяльності» надзвичайники також вирушають до шкіл та дитсадочків, аби поспілкуватися з дітьми й педагогами про правила безпеки. Так, співробітники Білоцерківського районного відділу провели зустріч в ДНЗ № 18 «Ясочка». Розповіли про відважну роботу пожежників-рятувальників, іхні досягнення, нагадали, як діяти під час пожежі. Рятувальники роздали дітям листівки з правилами безпеки життєдіяльності, побажали їм добрі навчатися, слухатися своїх вихователів та батьків.

Анна Семенова,
проводійний інспектор Білоцерківського РВ ДСНС старший лейтенант
служби цивільного захисту

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.

Герої серед нас: сучасні захисники України

Таку назу мала районна конференція учнівської молоді, під час якої школярі презентували реферати про земляків-героїв, учасників АТО, волонтерів, військових капеланів.

Найбільша кількість робіт юних пошуковців, звісно, присвячена землякам, які самовіддано захищають рідну землю від неочікуваної біди.

Спочвнена невимовного трагізму і щирої поваги до тих, хто ціною власного життя дарує нам мир та допомагає військовим на Сході.

Затамувавши подих, присутні мали змогу згадати бурі роки минулі, Другої світової та останніх років, переглянути фото- й відеосюжети, які супроводжували кожну роз-

тривала близько трьох годин. Проте час спливуння з героями, котрі повернулися з рубежів АТО, та волонтерами додало нотки зворушливості і душевності. Зокрема, серед почесних гостей конференції був учасник Революції Гідності та антiterористичної операції на Сході України Павло Дроздюк, учасники АТО Володимир Поліщук і Микола Поліщук, волонтери Ольга Цуканова та Тетяна Пантась-Рошепкіна.

Конференція

тривала близько трьох годин.

Проте час спливуння з героями, котрі повернулися з рубежів АТО, та волонтерами додало нотки зворушливості і душевності. Зокрема, серед почесних гостей конференції був учасник Революції Гідності та антiterористичної операції на Сході України Павло Дроздюк, учасники АТО Володимир Поліщук і Микола Поліщук, волонтери Ольга Цуканова та Тетяна Пантась-Рошепкіна.

Конференція

тривала близько трьох годин.

Проте час спливуння з героями, котрі повернулися з рубежів АТО, та волонтерами додало нотки зворушливості і душевності. Зокрема, серед почесних гостей конференції був учасник Революції Гідності та антiterористичної операції на Сході України Павло Дроздюк, учасники АТО Володимир Поліщук і Микола Поліщук, волонтери Ольга Цуканова та Тетяна Пантась-Рошепкіна.

Конференція

тривала близько трьох годин.

Проте час спливуння з героями, котрі повернулися з рубежів АТО, та волонтерами додало нотки зворушливості і душевності. Зокрема, серед почесних гостей конференції був учасник Революції Гідності та антiterористичної операції на Сході України Павло Дроздюк, учасники АТО Володимир Поліщук і Микола Поліщук